બકાવલીના

ગાયનો.

૩૫૬૭

JAMNADAS BHAGVANDAS & CO.
BOOKSELLERS & PUBLISHERS
BHULESHWAR ROAD
BOMBAY.

**મુંબાઈ
"સ્વદેશપ્રકાશ" પ્રેસમાં છાપ્યું છે.**

સંવત ૧૯૪૪.

ઇ. સ. ૧૮૮૮.

કીંમત દોઢ આનો.

બકાવલીના ગાયનો.

૧

(બંદગી) અંગ્રેજી-ઝીંઝોટી.

શાદીકે ચમનમે હયે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે—તર્જ
દીલ્મને ખુદાકો હમ માન ગયે માન ગયે માન ગયે,
તબ આમ હયે શાદીઓ ગમ જાન ગયે જાન ગયે જાન ગયે.
કોઈ હય શાદાં કોઈ હયે નાલાં કે કુલ્લોમન, અલ્લાહ કાનુન જાન લે
કોઈ હયે ખન્દાં કોઈ હયે ગીરીયાં જહાંન હયે કાની જાન ગયે;
બન્દગી તેરી ફર્ઝ હએ હમપર બેગુના હરઝગાં કર બન્દ બાહજા
બખ્શો ખુદા મહશરમે કયુંકર અલ્લાગા બરહમાં જાન ગયે

૨

બરહુન્સ—મસનવી

શાહેનશાહ જનાબ આલીમદાર—તર્જ

રાબીશાગર·-ખુદાવન્દે આલમ શાહે અદલો દાદ.
ખુદા બર લે આયેગા દીલકી મુરાદ.
ગુલીસ્તાંને શાદીમે આકે સબા;
કરે આપકે ગુન્ચએ દીલકો વા
કે તઆઅમ હએ શાદી વો ગમ દર જહાં;
કહી અયેશો ઇશરત કહીં હએ ફુગાં.
યે હએ સાઅતે બદ નીકલ જાએગી;
બશારતસે ઝુલ્મત બદલ જાએગી.
મગર અબ ઇલાજ ઇસકા કરના ઝરૂર;
કે આ જાએ તા ચશ્મે સુલતાંમે નુર.

૩

બરવા—ગઝલ.

(ઇસ આતશી ઉલ્ફતને હયે કયા આગ લગાદી (અસલી))
(અફસોસ કે આંખોસે દીખાઇ નહી દેતા—તર્જ)

બાદશાહ—અફસોસકે આંખોમે મેરે નુર નહી હયે;
ઇસ તરાહકા જીના મુઝેહ મન્ઝુર નહી હએ—અફસોસ.
અઝ બહેરે નબી કુદરતુલ અયે નયેને પયમ્બર;
આંખે મેરી પુરનુર હો કુચ દુર નહી હયે—અફસોસ.

યે તખ્ત યે અફસર મેરે કીસ કામકા યારબ;
અબ અયેશકા ખ્વાહાં દીલે રંન્જુર નહી હયે—અફસોસ.
ચશ્મોકી બસારત ગઇ દીદારે પીસરસે;
મુખ્તાર હયે દીલ મઓતસે મજબુર નહી હયે—અફસોસ.
મઓકુફ દવા કરદું હોઅબ્બા કઓન કરેગા;
ઝીન્દા બજંહા બલ અમો બાઉર નહી હયે—અફસોસ.

૪

ઝીંઝોટી—ઠુંમરી.

{ મોરે બાંક સારીયાં (અસલી) }
{ તુ ન કુમલા જીઅરવા ઓ પીતા મોરા—તર્જ }

ચારેંશાહઝાંદે—

બહે રોસન નજરવા હરકી દયાસે પાતા તોરી—
બહે રોસન નજરવા.

૧–શાહજાદા—

ભટકું બનબન દાર કારન અબી છાંડુ નગરવા,

૨–શાહજાદા—

જલથલ દેખું દાર પાઉં છાન મારૂં દગરવા,

૩–શાહજાદા—

હરમકુ જાઉં ફુલ લે આઉં કસું અબી કમરવા,

૪–શાહજાદા—

ફુલ ન પાઉં સીસ કટાઉં રાખું નાહીં જીઅરવા,

૫

પીલુ—ગજલ.

મેરા પ્યારા કંહા યારો ગયા અલ્લાહી અલ્લાહ હયે (અસલી)
મુજે તુમ છોડકર પ્યારો કંહાકો રૂઠે જાતે હો—તર્જ.

બાદશાહ—મુજેહ યહાં છોડકે પ્યારો તુમે મનઝુર જાના હયે;
મગર જાના તુમારા યે ગજબકા મેરે આના હયે.
સહારેસે તુમારે ઝીન્દગી કુચ મેરી બાકીથી;
તુમારે પીછે પીછે જાન મેરીભી રવાના હયે.
ખુદાકે વાસ્તે બેટા મુજેહ અબાહી રહેને દો;
યે બાકી ઉમ્ર ખું પીપીકે લખ્તે દીલકો ખાના હયે.
મરીઝે ખસ્તા દીલકે તરહસે મંઓ દીલ શીકસ્તા હું;
સફરકે નામસે મન્ઝુર કયા મેરા સતાના હયે.

૬

ઝીંઝોટી-જુગની.

પરદેસન જુગની લેગઇ (અસલી)
સુનો શાહ એ બાત હમારી—તર્જ

ચારેં શાહજાદે—

અએ શાહ ન કીજીએ ઝારી—હો જાયેગી દીલકો કરારી;
શામીલ હયે ફઝલે બારી—દો રજા હમે સુલતાન.
હમ મીલકે ચારેં બીરાદર—જાતે યેક ગુલકે ખાતર,
આયેગી ફસ્લે બહારીરે——અએ શાહ.

૭

યમન—બેલાવલ.

દારે ફનાસે દીલકો ઉઠાએગા યા નહી (અસલી)
અયે કાશ ગમ મેરા કભી જાયેગા યા નહી—તર્જ

તાજુલમુલુક—અએ ચર્ખ રહમ કુચ તુજેહ આયેગા યા નહી:
દીલસે પદરકે ગમ મેરા જાયેગા યા નહી—અએ.
કબ તક યે ગરદીશેં મુજેહ દેતા રહેગા તુ:
મા બાપસે ભી મેરે મીલાયેગા યા નહી—અએ.
યે તેરા બખ્તકો શબે ગમસે ફલક કભી;
યેક રોઝ દીન ખુશીકા દીખાયેગા યા નહી—અએ.
આખર હકીરો ઝારસે કબતક યે કજરવી;
સીધા હો રાહે રાસ્ત બતાયેગા યા નહી—અએ.

૮

ઠુમરી.

કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે (અસલી)
સરપર એ બોજા અપને તુમ અયે સાહેબ ડાલોરે—તર્જ

ઔરત—સુનો મેરે પ્યારે અંધે મીઆં બાત હમારીરે;
અંધા—અએ જાને મન વોહ કયા હએ,
ઔરત—કયા બયાં કરૂં હાલ ઉસકા—સુનો મેરે પ્યારે.
ઔરત—થી જો પડોસન પ્યારીરે.
અંધા—કયા વોહ મરગઇ બીચારીરે,
ઔરત—વોહ મરી નહી પર ઉસકા, એક દુબકા થા બચ્ચા,
અંધા—વોહ મર ગયા હએ હએ અફસોસ,
કયા અયે બીબી ઉસ નાદાંકો આઇ બીમારીરે—સુનો મેરે.

ઔરત—દુધ ઉસકી માદરકા પીતે પીતે ગલેમે ફસા,
અંધા—પ્યારી દુધ હોતા કયેસા,
ઔરત—મીંઆ સુફેદ કપડે જયેસા,
અંધા—મંએ સુફેદબી નહી સમજા,
બતલાદે મુજકો દુધ હએ કીતના વજનમે બારીરે—સુનો મેરે
ઔરત—સુન સુફેદ જયસા બએદા વોહ ગંદારે.
અંધા—બીબી મંએ તો હું અંધારે,
ઔરત—હએ સુફેદ બગલા જયેસા,
અંધા—બગલા કયેસા હએ બતલા,
(ઔરત હાથસે બગલેકી શકલ બતલાના, અંધા
ઉસકે હાતપર હાત ફીરાકે કહેના)
ઔરત—દેખો બગલા અગેસા હોતા હયે મંએ જાણી વારીરે—સુનો.
અંધા—જબકે દુધ હો ઇતના બડા તો બચ્ચેકે ગલેમે અડા,
યે હલકમે જાવે કયું કર ગર ઘુસા તો જાએગા મર,
યે દુધ ફસા બચ્ચેકે ગલેમે માદર મારીરે—સુનો.

૯

કાહારવા.

મંએ તો બીહાઇથી ગબરૂ જવાં (અસલી)
તુમ આએ જો યારે જવાન—તર્જ
દીલબર—કહો તો સાહેબ આએ કંહાસે યહાં,
યારોંપે યક જાં હએ કુરબાન—કહો.
દેખકે યારોંકી સુરતકો,
હુઇ દરપનસા મંએ હએરાનરે—યારોંપે મેરી.
નહો વામક ફરહાદો મજનુ,
હો તુમ યારો જવાનરે—યારોંપે મેરી.
દમનો ઉઝરા શીરીં વો લએલા,
યારોં હંએ મુજસે અંયારે—યારોંપે
યાટતે હંએ લબ સુનકે ગાના,
કીતના હએ શીરીં ઝબાન રે—યારોંપે.

૧૦

ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

દરશન બીન અંખીયા તરસ રહી (અસલી)
દરશન બન ચહેરા અમક રહા—તર્જ.

તીન શાહઝાદે—સુરજસા મુખડા ઝલક રહા,
ઝલક રહા ... રહા—સુરજસા.
નયન કટારી લાગી કલેજવા,
... મન ... રહા—સુરજસા

૧૧

બરવા – ઠુમરી.

[illegible] (અસલી)
[illegible]—તર્જ
દીલબર –[illegible] ચલનેમે ક્યા ... ,
[illegible] ચલનેમે ક્યા ... ,
[illegible] ગુલ લાલા હયે ... ,
[illegible] ચલનેમે ક્યા ...

૧૨

જંગલા

[illegible] (અસલી)
[illegible] હમારી——તર્જ
ચારેં શાહઝાદે— [illegible] તુમારી હમારી.
[illegible] પ્યારી હમારી—યે હમે.
[illegible] મકામે;
[illegible] હમારી—યે હમે
પરી [illegible] આરામ:
[illegible] હમારી—યે હમે.

૧૩

પરજ.

(ઉઠી પરભાત સમરીએ શ્રી ગણેશ દેવા (અસલી))
(લાઇ બહાર બાગમે બેલા ચંબેલી મોગરા—તર્જ)
દીલબર—લાઇ નમીગ બાગમે ક્યાહી બહારે દીલકુશા;
દીલ્જરકે બાદ વસ્લ હયે બુલબુલ ગુલપે હંયે ફીદા—લાઇ.
બાદા કશીકા હયે મઝાહ બાગમે છાઇ હયે ઘટા;
હુશીઆર ચલા શરાબકા દેર ન કરના સાકીયા—લાઇ.
સાને ચમન હયે ચાર હયે જોશપે આબશાર હયે;
બાગે ઇરમ નીસાર હયે બુલબુલોંકી હયે યે સદા—લાઇ.

મસ્ત હરએક મસ્ત તન કયું ન હો મએસે ગુલબદન;
ઝુમ રહા હયે સબ ચમન નશ્શા દુબાલા હો ગયા—સાકી.

૧૪

રંતા તુમ દરસન સદા મલી (મરાઠી)
કહું કયા તુમ સબ જો આ ગયે-તર્જ
દીલબર—કહો કયા સોંચ થકાં તુમ અગયે કરકે કરમકી મોહપે નઝર
પરત ખબર ચએન ન આયે ગમોરી.સબર—યંહા.
જોરસે તુમને નક્કારા બજાએ જબ, જાન ગઈ માન ગઇ
આ ગઇ છબર— કયા સોંચ થકાં તુમ આ ગયે.

૧૫

ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

પીયાકે ચીત્ર બન પ્રીત પીઆરે (અસલી)
કાહે ખીજ બન બન બન ધુંડે—તર્જ
દીલબર--ઢુંડને જાંવ પીઆકો મુરખ બન બયેરાગી બનમારે—ઢુંડને
ઘટમાં ગંગા ઘટમાં જમના ઘટમાં દવારકા કાસીરે;
સાંચ ગુરૂકા ચેલા હો કર પીઆકા દરશન મનમારે—ઢુંડ

૧૬.

કાહારવા.

સાડેતીન પૈસે સેર મછલી ના બેચુંગી (અસલી)
ચીતવન તુમારી નીરાલી હએ—તર્જ
દીલબર—નએનન તોરી મતવાલી હએ,
મધવાકી બરી મધવાકી પીઆલી હએ—નએનન
ટપક પડત મુખડેસે જોબનવા;
વાકી ચાલ નીરાલી હએ—નએનન.

૧૭

કાહારવા.

ભીડી બામનકી અંગીયાકો ઊતરે લગાકે ચલી (અસલી)
ભેરે સાજકે અંખીઓમે કજરા લગાકે ચલે—તર્જ
દીલબર—મોરી મતવારી નયેનસે માર કટાર ચલી—મોરી.
ચાલ નીરાલી છલબલવાલી સુરત ભોલી ભાલી;
નખરેસે આશક કો અપને દીખાયે બાહાર ચલી—મોરી

૧૮

પહાડી

લો આખરી યે સબ્ઝ પરીકા સલામ હમે (અસલી)
પ્યારી બના મઆફ કરો પુર કુસુર હમે—તર્જ

આરેફ શાહઝાદે—બુલબુલ અસીર હો ગએ ફસ્લે બહારમે;
ગુલ આતે હંએ નજર હમે હર ખાર ખારમે—બુલ
હમ આદતેથે કીજીએ સઈયાદકો શીકાર;
કીસ્મતને લા ફસાઇ દહાને શીકારમે—બુલબુલ
ચોસરકા થા બહાના ગુલામીકે વાસ્તે;
ક્યા ગુલ શગુફતા હો ગએ આસરકી હારમે—બુલબુલ
યારોંકી અર્ઝ હમે હમે લીલ્લાહ છોડદે,
મર જાએ બાદશાહ ન કહીં ઇન્તેઝારમે—બુલબુલ.

૧૯

સીંધ ભયરવી.

જંગલ ખાનેકા દારોગા પકડ બાહીર—તર્જ.

દીલબર—કયદખાનેકે દારોગા તુ લે જારે—કયદખાનેકે
કાહે મસાલા પીસ કાહે ચક્કી પીસે મુદામ
કાહે જુને સાત કાહે ઝાડુ દે સુબ્હો શામ,
શીતાબી મેરા હુકમ બજાન લારે—કયદખાનેકે.

૨૦

યમન-કલ્યાન.

મેરે યારકો યેહ સબા દે બતા (અસલી)
નઝર આઇ મુઝકો અજબ મહેલકા—તર્જ.

તાજુલમુલ્ક—જો કોઠેપે હમે જલ્વગર મહેલકા.
હુવા શેફતા દીલ ખુદાકી કસમ;
ગઝબ હુસ્ન હમે નાઝ કહેરે ખુદા,
હમે અશ્વા કીયામત અદાકી કસમ,
જહાં પુરઝીયા હવે કે ખુરશેદ હમે,
વોહ રૂખ્સાર દો બદરે જાવીદ હમે;
દો અબસાર અબર ખતે ક્દ હમે,
કે વશમ્સ ઔર વદદોહાકી કસમ,
ખુદારા યેહ ક્યા હયેયા હોમા ઝરા,
દ્યા દરપે બંદાકા ઔર હમે શીખા;

ખબર ઉસકી આમા હો તુજકો સુના,
કરૂં ખુશ તુજેહ કીખીયાકી કસમ.

૨૧

કલ્યાન—લાવની.

કરના ઈનાયતદોમેંસે એક મંત્ર મોહકો પીઆરારે (અસલી)
જીન સુખ પલીઆં ગુડીઆં ખેલીયાં—તર્જ
તાબ્બુલ—સુનકે તોરા હાલ અયે દીલબર મનકો લગી મોરે તલમલીયાં,
મકરો ફરેબો ઔરો સીતમકે પડે જહાંમેં ખલબલીયાં,
ખેલકે ચૌસર સંગ તેહારે કયું ન મચાઊ રંગ રલીયાં;
ઢુંડને મોરે ભાઈયોંકો સબ લશ્કર હયે ફીરતા ગલીયાં,
દુખસે તેહારે ચએન નહી હયે મોરે મનકો બેકલીયાં.

૨૨

કવ્વાલી.

યારોમે ખ્યાર હો ફુલોમે ખાર હો ખાલેક ખેઝાર હો મરદુમ આઝારસે;
આએદહુંશીઆરહો દીલકો કરારહો જીના દુસ્વારહો ઝાની મએ ખ્વારસે;
લગામ ન તંગ હો પાઊસે લંગ હો ચલનેસે તંગ હો ખરે મુરદારસે;
રાડીકો નંગ હો ફરસંગ સંગ હો રસ્તેમે જંગ હો નોકર બીમારસે;
દૌલત ગઈ હો હસમત ગઈ હો ઇઝઝત ગઈ હો ઝીનાકે કારસે;
જબ અયેસે કામ હો કયુંકર ન નામહો બેશક ગુલામ હો ચૌસરકીહારસે;

૨૩

ભયેરવી—ઠુમરી.

મંએ જગાએ હારીરે (અસલી)
મન લગાએ હારીરે ચેરી સૈયાં તેહારીરે—તર્જ
દીલબર—મંએ મનાએ હારીરે જાઊ તોપે વારીરે—મંએ.
લાખ મનાઈ યેક ન માને મંએ તો દાસીહું તેહારીરે—મંએ.

૨૪

અંગ્રેજી—તર્જ.

{ જયેસા કરના વયેસા ભરના(અસલી)
{ જો તુ ખ્વારી ચાહે સારી બનકર જવારી દર દર ખેલ—તર્જ }
દારોગા—ખરાબો ખસ્તા હોના હો તો અયે દીલે નાદાં ચૌસર ખેલ,
માલો ઝરકા હોના હો તો અપને નુકસાં ચૌસર ખેલ,
છોડ મહલકો હોના ચાહે મુફલીસે ઝીન્દાં ચૌસર ખેલ,
દાગે ગુલામી ખાના હો તો હરદમ હરઆં ચૌસર ખેલ,

૧–શાહજાદા—અસીર હું કીરદીગાર બસ ના તવાનો ઓર,
૨–શાહજાદા—હું મંએભી શર્મસાર દે બખ્શ કીરદીગાર,
૩–શાહજાદા—મંએ હું ઉમીદવાર હએ તુજકો ઇખ્તીઆર,
૪–શાહજાદા—કહેતા હું ઝીન્હાર ન નાદાં ચૌસર ખેલ--ખરાબો.

૨૫

ઝીંઝોટી–ઠુમરી.

ગોરી નાદાન મંએતો બહીરી (અસલી)
સુની હંએ તુને બાંતે જો જો હમસે—તર્જ
તાજુલમુલુક—મંએ તુમસે જુદા હોતા હું હો તુમ હમસે;
ઝીન્હાર ન તુમ રોના ગમસે——મંએ.
ગુલ લાઉં જા બાગે ઇરમસે;
યાને જવાહેરકો ચમસે——મંએ.

૨૬

બરવા–ઠુમરી.

બીંદીયા લે ગઇ મોરીરે (અસલી)
એજી સૈયાં છાંડ ન તુ મોરીરે નગરીઆં--તર્જ
દીલબર—માનો સૈયાં બતીયાં મોરે છાંડો ન નગરીયા -માનો.
ડગર કઠન હએ બાગે ઇરમકી,
બીજલી ચમકે કારી કારી છાઇરે બદરીયાં--માંનો.

૨૭

માલકોસ

કયેસી બાતે હયે ઇસ વખ્ત કહા હો દીલબર—તર્જ.
તાજુલમુલુક—બાતોં બાતોંમે ન પરીયોંસે ઉડાઓ દીલબર;
જંગે દેવોંસે ન ઇન્સાંકો ડરાવો દીલબર—બાતોં.
અશ્ર ફુલ ખલ્ક કહાતા હએ યે ઇન્સાં પીયારે;
સર નુગું દેવ હંએ લાચાર હંએ પરીયાં પીઆરે—બાતે।
લેકે અંગુસ્તરી તુમ છલ્લા દો જાના મુજકો;
દેખો યે યાદ રહે ભુલ ન જાના મુજકો—બાતો.

૨૮

જંગલા.

ઉતારો જોગી ભેસરે (અસલી)
દીજરે સનમએ ઝીન્દગી હુશ્યાર હો ગઇ--તર્જ.
દીલબર—ખન્જર ગલેપે ફુરકતે દીલદાર હો ગઇ,
આસાં હમે મર્ગ ઝીન્દગી દુશ્વાર હો ગઇ—ખન્જર.

છોડ યહાંપર દીલબરકો બસ ચલા ગયા દીલદાર,
બીઝાં ચમનમે આ ગઇ જાતી રહી બહાર,
બુલ બુલ બીઝાંકે જબ્રોરસે લાચાર હો ગઇ—ખન્જર.
જહાંપે ગુલમે હાય હાય વહાંપે હયે સબ ખાર,
સર્વે રવાં જાતા ગહા કહેતી હયે કુમરી પુકાર,
લાલા જહાંથા ઉસ જગા અંગાર હો ગઇ—ખન્જર.

૨૯

પીલુ-બરવા.

અયે રશ્કે કમર જીકા જમાના નહી અચ્છા (અસલી)
ગર ફઝલ તેરા બારે ખુદાયા નહી હોતા—તર્જ.

તાજુલ—મુજપર તેરા અહેસાન ખુદાયા નહી હોતા;
ઇસ દહ્રમે ઇનસાન ખુદ આયા નહી હોતા—મુજપર.
યે વાદીયે પુર ખૌફસે કબ રહેતા સલામત;
ગર મેર નીગાહબાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.
યે ઝાડકે દામનમે જો આરામ કરૂં મંગે;
તયે અબ યે બીયાબાન ખુદાયા નહીં હોતા—મુજપર.
મસ્કન હયે યહાં ગઝાલે બીયાબાનકા બેશક,
બન્દા યે હીરાસાન ખુદાયા નહી હોતા—મુજપર.

૩૦

અંગ્રેજી—તર્જ.

તૈયાર હયે યે નાગ (અસલી)
અયે દાવરે સમદ મદદ મદદ—તર્જ

તાજુલમુલુક—યા અલ્લાહ હુસ સમદ મદદ મદદ મદદ,
દુર હોવે રન્જો ગમ હમે દીલમે બે અદદ,
નીઅત યે દેવકી હએ બદ મદદ મદદ મદદ
હએ સુલયમાંકી દોહાઇ હો બલાએ રદ.

૩૧

ભયેરવી-ગજલ.

તેરે સાની અગર કોઇ બશર હોવે તો મંએ જાનુ (અસલી)
તેરી માનીન્દ આલમમે પરી હોવે તો મંએ જાનુ—તર્જ.

પરીઆં—તેરે માનીન્દ ગોહરા સુરતરી હોવે તો મંએ જાનુ;
[illegible] મુરતાંમે પરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.

ફલક નાઝાં હએ સુબ્હોશામ મેહેરો માહપર લેકીન;
જબીનો રૂખ્સે તેરે હમસરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે.
સબા દન્દાનો લબ નાયાબ હંયે લેકીન મુકાબીલમે;
તેરે લાલો ગોહર અથ જવાહરી હોવે તો મંએ જાનુ—તેરે
હસીં યુસુફથે ઇસ માહમુબસા પએદા ઝમાનેમે;
તેરી ગરદીશસે ચર્મે ચનાબરી હોબેતો મંએ જાનુ— તેરે

૩૨

ઝીંઝોટી—ગઝલ.

ગર હમને દીલ સનમકો દીયા ફીર કીસીકો ક્યા (અસલી)
મંએ જાનતીથી પરીયાંસે અછા નહી કોઇ—તર્જ.

બકાવલી—શુ કેહેતેથે સબ પરીયાસે બાલા નહી કોઇ,
વો જુઠ હએ ઇન્સાનસે આલા નહી કોઇ—શું.
મંએ ખ્વાબમે દેખી હું જીસે વર્એસા જહામે;
અબ તક યહે કુદરતને બનાયા નહી કોઇ—શુ.
વોહ હુસ્ન ખુદાદાદને દીવાની કીયા હએ,
સરમે મેરે ઇસકે સીવા સઓદા નહી કોઇ—શુ.
કઓન ઉસકા પતા દેગા મુઝેહ અએ દીલેનાલા,
ઇસ ખુબીકા ઇન્સાન તો દેખા નહી કોઇ—શુ.

૩૩

દૌલત હચે મીંગ ચલી (મરાઠી રાગની)
ચંદ્રાસનમે ફુઅેલી મોરી વાં વાહવા વાહવા અએસી તર્જ

બકાવલી—માહફીલે રાજામે ગાનેકા હો ગયા મેરે શોહરા,
ગાના ઝમીપર સુનકે ફલકપર વજદ કર ગયા ઝોહરા;
હુવાથા યે આલમ—ખુદા રખ્ખે માહફીલ કાયમ
શમઅ રૂખોંકે નુરસે જલસા હુવા મુનવ્વર સારા,
ગુલ્શન ન અએસા કીએ કભી જમશીદો ફરીદું દારા—હુવાથા

૩૪

જોગીઆ—આસાવરી.

ખીયાલ આતા હએ દીલકો શીકવએ બેદાદ ક્યા કીજીએ (અસલી)
ન હોના ચાહીએ નાઝાં કીસીકો ઝીન્દગાનીમે—તર્જ.

ન ભુલ અએ બુલબુલે દીલ તુ ગુલોંકી નઓ જવાનીપર;
અબસ હએ રહે રહે સદકા હો રોઝા ઝીન્દગાનીપર—ન ભુલ.
તસવ્વર હએ કીસીકા રૂબરૂ તસવીર ફીરતી હએ;
તરફફુપ ક્યું ન હો દીલસે કહો બેહેઝાદ માનીપર—ન ભુલ.

બરસને ચશ્મતર શઓલે દહનસે બાહેર આતે હએ;
તીશ્નસમ હએ કે દેખો આગ પે રોશન હએ પાનીપર—નજુલ.

૩૫

ભયેરવી—ગઝલ.

ઇશ્કમે તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હોસોહો (અસલી)
હાલ સુન અએ સમન પરી રાત હુઈ સીતમગરી-તર્ઝ.

બકાવલી—હાલ સમન પરી મેરા કહેતી હું સુન લે કયા હુવા;
શબકો સબાસે મંએને આ સો ગઇ સેજ પર ઝરા--હ.લ.
આ ગઇ નીન્દ નાગહાં દેખતી કયા હું યક જવાં;
હુશ્નકા કયા કરૂં બયાં લાગી કહાંસે વો ઝંબા—હાલ.
ચહેરાથા માહે ચઓદવીં દોનોથે ઝુલ્ફ અંબરીં;
આંખથે આહુવાને ચીં લબો દહનથે શકરીં--હાલ.
ખુલ ગઇ ચશ્મ યેક બાર પહેલુસે ઉઠ ગયા વો યાર;
જબસે ન દીલકો હયે કરાર રોઇ ન કયું મંએ ઝારો ઝાર-હાલ
હાએ હુવી ન ગુફ્તગુ બએઠે ને મીલકે દુબદુ;
ઉશ્કુ બીઠાકે રૂબરૂ બોસે લું થી યે આરઝુ--હાલ.

૩૬

પીલુ--બરવા--ગઝલ.

કીસી બેકસકો અયે બેદાદગર મારાતો કયા મારા (અસલી.)
ઇલાહી હાલ અબ દીલકા જો બહેતર હો તો કયું કર હો--તર્ઝ

બકાવલી--મંએ હયેરાં હું ખુદાયા વસ્લે દીલબર હો તો કયુ કર હો,
ગમે ફુરકતકી બીમારી યે બહેતર હોતો કયું કર હો—મંએ.
શબે ફુરકતમે રોરો કે જબીં પથ્થરપે ઘીસ્તી હું;
સીતારા બખ્તકા મેરે મુનવ્વર હોતો કયું કર હો—ગ.એ.

૩૭

પીલુ—બરવા.

સખી એ આનોસવી યામકે બાહી (મરાઠી)
હયે હયે હએરાની આજ હએ પાઇ——તર્ઝ.

હયે હયે કયા નીંદ મુજેહથી આઇ સુખ બુધ અપની બીસરાઇ,
હયે હયે ગુલ મેરા કીસને ચુરાઇ સુખ બુધ અપની બીસરાઇ,
હયે હયે ગુલચીને ચોરીસે યહાં આયા મેરે ગુલકો છીનીને ફેંકાયા
હયે હયે યાં કોઇ નહી હએ પરાઇ સુખ બુધ અપની બીસરાઇ,
હયે હયે યે ચમનમે આયા હઝારા મેરા જોબન લુટા સારા,
હયે હયે મુજેકો બના દીયા સઓદાઇ સુખ બુધ અપની બીસરાઇ,

હયે હમે દીલ ગભરાતા હયે બીલકુલ નજર આતા નહીં મેરા ગુલ,
હયે હયે આંખોંમેં નહી બીનાઇ સુખ બુધ અપની બીસરાઈ.

૩૮

ધુન—જંગલા.

નસેલી પીતમ્બર ઝરી ઝરીકે ઝર તારે લાલ સાડી (અસલી મરાઠી)
અગે બાદે સબ જા ચમન ચમન ફીર પતા તુ ગુલકા લા—તર્જ.
અંય નસીમ ફીર જા ચમન ચમન બુ વો રશ્કે ગુલકી લા,
લા પયેકે સબા હો જા જા જા જા—પયેકે.
વો ગએરતે ગુલશન મીલે તો મેરા સલામ દે પહોંચા,
જવાબે સલામ ફીર લે આ જા જા——પયેકે.

૩૯

કાલીંગડા.

ચુરૂ જેનજે પાટી હમારી (અસલી)
કરૂજી કાહે પરખાશ નાદાનોસે——તર્જ.
બલીજી મોહે સોબત નાદાનોકી——બલીજી.
હે બકે સપના દીવાની ન હોતી;
અપને બેગાનોકી——બલીજી.
કીસ્મતસે ગુલ મેરા ચોરી ભગારે;
જુરત હયે કયા ઇન્સાનોકી——બલીજી.

૪૦

મરાઠી-પહાડી.

બટ મોગરા ગુલાબ કએરી (અસલી)
કોનસા મોજની શકલ ઉતરકર નાહક ગુલપર ગીરા તર્જ.
હાયે વો ગુલથા મેરા યારબ જીસકી નજરપર ચડા,
વહી ઉસ ગુલપર તુટ પડા.
અંગાહી લેકે છલા દેકે ફીર ન ચમનમે ખડા.
ચોર હુએ સબ ચોરોંસે બડા,
હુએ નામ બીઆગ કીસ ખુબાસે જડા,
યે નામ ગયા હુએ મેરે દીલમે ગડા,
માલુમ હુવા વો ચોરકા દીલ હુએ કડા,
ગુલ લે જાતા નજરસે મેરી અપની નજરકો [illegible]
[illegible] ઐસા [illegible] પડા.

૪૧

ધ્રુપ-કલ્યાન.

હવે અરે તુ કઓન કયું આયા યહાં (અસલી)

દીલ બશરકો દેકે અબ બહેલાઇએ—તર્જ.

આઇએ અયે હઝરતે ઇશ્ક આઇએ,
નીમ જાં હું લુત્ફ અબ ફરમાઇએ—આઇએ.
રાહબર હો અયે ગમો રન્જો અલમ;
કુચએ દીલદાર તક પે હેંચાઇએ—આઇએ.
લે ગયે હો જીસ તરહ સબ્રો કરાર;
જાનભી ચાહોતો આ લે જાઇએ—આઇએ.
યું કહું દીલબર મીલે તો રાહમે;
લાઇએ તશરીફ સાહેબ લાઇએ—આઇએ.

૪૨

જોગીઆ—આસાવરી.

હંસારે રાજા યે પીંજરા નહી તોરા—તર્જ.

ફકીર- હીરામન તોતે પીંજરેમે બોલેગા કોન;
બોલતા ઉડજાયેગા રે———હીરામન.
ચુન ચુન માટી મહેલ બનાયા;
મુરખ કહે ઘર મેરારે- ———હીરામન.
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા;
ચીડીઆ રએન બસેરારે———હીરામન.
એક દીન પીંજરા છોડ કરેગા;
જંગલમે જા દેરા રે———હીરામન.

૪૩

ભયેરવી—ઠુમરી.

સૌહામ મેરા કબસારે. (અસલી)

કયા ચોરો પે દોશ ધરૂં ન્યારે હુઇ યે ખતા—તર્જ.

તાઝ્ઝુલ—કયા નાદાની હુવી દીલા હમસે કહું મં એ જા કીસ્સે હવે હાલ,
મઝારોને મુજસે કર ફન લોટકે ગુલકો રાહમ રાહઝન,
ખાર મુજેહ દે લે ગયે દુશ્મન બદલ ગઇ શાદી ગમસે- કહું.

૪૪

શામ—કલ્યાન.

અજબ સનમકી અદાયે દેખી (અસલી)

મઝાવલી હું મંયે પરી ઇશ્કકી નઝ્મુમે હવે- તર્જ.

બકાવલી- હરમકી માલેક બકાવલી હું ખુદા દીયા હયે જમાલ મુજકો
બના નુજુમી યહાં લે આયા હયે દીલબરકા ખીયાલ મુજકો
જો ગુલકુ મેરે ચોરા ગયાથા વો હયે પીસર યહાંકે બાદશાહકા
પદરકે આંખોંકો કરકે રોશન દીખાયા કએસા ઝવાલ મુજકો
લીબાસ મરદાના પહેન લી હું યહાંકે સુલતાંસે જા મીલી હું,
નુજુમમે ઝુમકે મએ ચલી હું હુવા ન ડરકા વીસાલ મુજકો.
નીકલ વો દીન હીજરકે ગયે સબ કરીબ હયે વસ્લેયારકી શબ;
ખબર આયેગા મેરે દીલકા મતલબ નજુમમે હયે કમાલ મુજકો

૪૫

જંગલા.

કોમી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હયે (અસલી)
સીપાસે ખુદા ઘર હયે રોશન હમારા—તર્જ.

બાદશાહ ખીલા ફુલસે ખાલેકસે ગુલશન હમારા;
હુવા ફર્શ ગુલપર હયે મસ્કન હમારા—ખીલા.
હયે પુર નુર આંખે ફીર આઇ બસારત;
ન કયું કર હો અયેવાન રોશન હમારા—ખીલા.
ખુદાવંદે આલમ વહી મહેરબાં હયે;
અબસ ચર્ખે ગરદું હયે દુશ્મન હમારા—ખીલા.

૪૬

સારંગ—ગજલ.

તુજકોભી કુચ સઝા અરી મક્કાર ચાહીયે (અસલી)
અબ બેટા ઇસ નજુમીકા નાદીર ખીયાલ હયે—તર્જ.

બાદશાહ—અયે લડકા ઇસ નજુમીકા સુનીયે યે હાલ હયે;
ઇસમે નજુમમેં ઇસે અચ્છા કમાલ હયે—અયે.
તુમ રાહમે થે આનેકી પેહેલે દીયા ખબર,
ઇસ બાતમાલકા નહી હરગીઝ ઝવાલ હયે—અયે.
કયું કર મીલા યે ગુલ તુમેહ પીયારો બયા કરો;
રન્જે સફરકા દીલમે હમારે મલાલ હયે—અયે.
ફરઝંદ કરકે હીમ્મતે મરદાના લાયે ગુલ;
ગૈરોંસે હોના કામ યે અમરે મહાલ હયે—અયે.

૪૭

ઝીંઝોટી—લાવની.

ગોરી ચલી સાસરે પીરબી કહુ આના (અસલી)
ખુશરવ્વુ તેરે મહેતાજ સીકંદર દારા—તર્જ.

કોતવાલ—ખુરશીદે ફલક હયે બખ્તકા તેરે તારા,
મહોતાજ હયે શાહા તેરે સીકન્દર દારા;
કયા કહું દસ્તકા હાલ જો મંયેને દેખા,
મેક મકાં બના હયે કસરે ફલકકા હમ્તા;
ઔર ઝમી કયે ફરસંગ બની હયે ઝરકી,
નહી નઝર ટહરતી ખુરશીદે ખાવરકી;
હયે દરવાઝોં પર જડે જવાહેર મોતી,
તારેંકી ફલક પર ચમક ન અયેસી હોતી;
રેતીકી જા પર જડે જવાહેર ઉમદા,
હયે બારાદરીકા શાહ અજાએબ નકશા;
હાકમને વંહાકે કી હયે તુમારી ઝીયાફત,
હમરા ચલેં સબ લશ્કર લે બ કરામત.

૪૭

જજયવંતી.

હોરીકી બાનક મોહે કાન પડીરે (અસલી)
પતા મુજકો ચોરીકા બીલકુલ મીલા હયે—તર્જ.

બકાવલી—મીલા ચોર મેરા બ ફઝલે ખુદા હયે;
વહી હોગા ગુલચીં નહી દુસરા હયે—મીલા
કુછ સુનકે અહવાલ તસ્કીન દીલકો;
મકાં જાકે દેખું વોહ કયેસા બના હયે—મીલા.
બહાર આયેગી કયું ન અબ દાગે દીલકી;
મેરા બુલબુલે દીલ યે નગમા સરા હયે—મીલા.

૪૮

બીલાવલ.

કહો વાત પીઆરા કહો વાત પીઆરા (અસલી)
સુન બાત શૌહર સુન બાત પીઆરે——તર્જ.

દીલબર—ન આઊંગી દીલબર ન આઊંગી પીઆરે;
બજા હુકમ આંખોસે લાઊંગી પીઆરે—ન આઊંગી.
તસ્દદુખ તુમારે મંયે કુરબાન જાઊં;
ગુલામોંકો ક્યાં મુંહ દીખાઊંગી પીઆરે—ન આઊંગી.

૫૦

શ્યામ—કલ્યાન.

યે ઝામીન કર તુ ધ્યાન (અસલી)
અહેવાલ દીજે પીઆન——તર્જ.

તાજુલ.—સુનો શાહે ઝુલ કેરામ; આપકા મંએ વહી નહેસ પીસર હું
કુચા બકુચા ખાક બસર હું, તાજુલમુલુક હયે નામ—સુનો
દુઃખ કદમ ગોસી જો મયસ્સર, શાદ હુવા ચેગુલામ;
ફઝલ ખુદાસે શાહકી અતાસે, અયેશ હએ સુબ્હો શામ—સુનો.

૫૨

માલકોસ.

તેરા શુક્રકા અહસાન પરવર દીગાર—તર્જ

બાદશાહ—અદા શુક્ર કયું કર હો પરવર દીગાર;
મીલા ગુમ શુદા વારેસે તાજદાર—અદા.
હકીકત સુન અયે મેરે નુરે બસર,
નુજુમી દીયા તેરી મુજકો ખબર,
તુઝહ ગયબસે ગન્જે શૌકત મીલે,
કે યકબાલકે સાત દૌલત મીલે—અદા.
મગર તેરે દીદારસે ખુશ કલામ,
નહી ચશ્મમે થા બસારતકા નામ,
બીરાદર તેરે લા ઇરમસે વો ફુલ,
મલે ચશ્મપર રોશની કી હુસુલ—અદા.

૫૨

ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

નાઝો નખરેસે સુંદર પીઆરી (અસલી)
એહયાઓને કયા દાગ ખાયા—તર્જ

બાદશાહ—દાગ શાનોપે ખાયે બદઅખ્તર.
ખોકે ઇઝઝત ફીરાયે બદ અખ્તર—દાગ.
બેટા તાજુલમુલુક અબ બંયા કર;
સહી અહવાલ ઇનકા સરાસર—દાગ.

૫૨

કલ્યાન—લાવની.

શાહ હીંદકી નઇ શમશીર. (અસલી.)
શાહ જબ મંએ નીકલા ઘરસે આપકે દરસે દહલ દહલ—તર્જ.

તાજુલ—શાહ તુમારે ખઓફકે મારે નીકલા ઘરસે સંભલ સંભલ,
ખાના બખાના કુચા બકુચા ફીરતા રહા જંગલ જંગલ;
જબકે સુના મંએ આરં પીસહર ચલે હયે ઘુમે બાગે [illegible]
શાહે [illegible] દર [illegible] [illegible] [illegible] ગયા મંએ [illegible] [illegible]

ખેલકે ચૌસર હાર ગયે સબ પાસ નહી થે દામો દીરમ,
કચેહરમે ઇસ દીલબરકે થે યે મંએને છોડાયા જાકે બહમ;
દાગે ગુલામીકા શાનો પર ખાકે નીકલે મચલ મચલ.
ખાના બખાના કુચા બકુચા ફીરતા રહા જંગલ જંગલ;
યે તો સીધારે ઇધર મંએ તલાશમે ઉસ ગુલકે ચલા;
મદદસે હમ્માલાકે એ ગુલ બકાવલીકા મુજકો મીલા;
ના બીનાકે રાહમે આંખે રૌશન ગુલસે મંએને કીયા,
છીનકે વો ગુલ ચારોંને મુજસે આપકે ચશ્મોપે લા મલા;
બનવાયા મંએ દેવોંસે યાં બકાવલીસા મહલ મહલ,
ખાના બખાના કુચા બકુચા ફીરતા રહા જંગલ જંગલ.

૫૪

અંગ્રેઝી—તુર્જ.

દુર દુર હો મગદુર કાલી સુરત કે હો દુર (અસલી)
ખ્વાર ખ્વાર ચારો ખ્વાર મંએ હું સુરતસે બેઝાર—તર્જ.

બાદશાહ—મારમાર કર યેક બાર ઇન ચારોંકો હાલો માર,
યે કાલી સુરત મુરદાર અબ ન દેખુંગા ઝીનહાર;
હએ કોઠ યહાં, લે જાઓ ઇસ આન;
એ ઇમાન, હએ એ ગુમા કાબેલે ઝીન્દા.

૫૫

બરવા.

હાર ફુલાં દેરે માલી હાર ફુલાં દે (અસલી)
હાર મીલી હાએ હમે હાર મીલી હાર—તર્જ

ચારોંશાહઝાદે—હાર મીલી ખાર હુવે જીનેસે બેઝાર,
વાંબી ગીરફતાર હુવે યહાંબી ગીરફતાર;
ગુલકે એવઝ દાગી હુવે ચૌર મીલા ખાર,
ચૌસર ખેલે જીતને કીસ્મતસે માલી હાર.

૫૬

કલ્યાન—ઠુમરી.

રાજા મંએ બન જાઉંરે તોહે રાની બનાઊં (અસલી)
હર ગુલ પડનેકો પરેપેર હએ શાહ ચલો ચમનમે—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ફુઝલે ખુદાસે ખયેર હએ શાહ ચલો ચમનમે—ફુઝલે.
લાલા ચંબેલી મોતીઆ નસરીં;
ખીલે અજાયબ સમેર હએ—શાહ ચલો.

બુલબુલોંસે સૈયાદ સીતમગર,
રખતા દીલમે બયેર હુએ—શાહચલો.
ઝાહેદ સુએ કાબા બીરાહમન,
રવાના સુએ દએર હુએ—શાહ ચલે.

૫૭

કેદારા.

હુવા હાલ રોશન મુજે ગુલકા ફુલ—તર્જ.

બકાવલી—મુજેહ ગુલકા અહવાલ રોશન હુવા,
થા ખારીસ્તાં દીલ રસ્કે ગુલશન હુવા;
ન કાબા ન બએતુસ સનમ જાઉંગી,
યહાંસે મ એ બાગે ઇરમ જાઉંગી;
બુલા લુંગી હમ્માલાકો ભેજ કર,
મુરાદે દીલી ઘરમે આયેગી બર;

૫૮

ઝીંઝોટી.

દેખો દેખો બગીચેમે કઔન આયા રે (અસલી)
આહા આહા બકાવલી જાન આઇરે—તર્જ.

પરીયાં—હો મુબારક બકાવલી પીઆરી આઇરે—હો.
જાતેહી બસ બકાવલીકે આઇ ખીઝાં યેક બાર;
આતેહી ફીર બાગે ઇરમકી હો ગઇ ફ્રૈર બહાર—હો.
જાનેસે લાલા થે દાગી નરગીસ થે હયેરાન;
આનેસે બુલબુલથે નીમજાં આગઇ તાબો તવાં—હો.
જાનેસે હમ નાલાં થે આનેસે હુવે દીલશાદ;
જાનેસે વીરાન ઇરમ થા આનેસે આબાદ—હો.

૫૯

મરાઠી.

ચંદર મુખ સુંદર તન સુન તુ ઓ પરી—તર્જ.

પરીયાં—મન મોહન ગુલબદન બાત સુન ઝરી;
રાત દીન તોરે બીન ચએન ના પડી—મનમોહન
પલ ગીન ગીન હર છીન છીન રએન દીન કરી,
સખીઅન સબ મીલકે અબ યાદ કર ખરી,
રોઇ રોઇ સુધ બુધ ખોઇ અગન મન ભરી,
સુરકા બરકા ઘરકા કુછ ન ઝરા ધીઆન રહા,
હમને સહા તેરે બીન પરી—મનમોહન.

૬૦

લાવની.

સજનકે હાત પંખા પંચ રંગી (અસલી)
ગુલે ગુલઝાર નાજોરાનાઇ કયા બાત ચે દીલમે આઇ--તર્જ
બકાવલી—ગુલે યકતાએ બાગે ઝેબાઇ ખત લીખી તેરી શયેદાઇ—ગુલે.
ચોરીકે કુરબાન ગઇ મંએ ગુલકુ લે દે ગયા હએ ખાર,
નીકાલ લેકે છલ્લા મેરા ઊંગલીમે મેરે યાર,
નીંદમે અપની અંગોઠી પહેનાઇ----ખત લીખી.
ન નાએ ફુરકત રહી તો ઘરસે રવાં હુવી અયે સર્વે રવાં,
નજુમી બનકે તેરે પદરસે મીલકે અયે ઝીશાન,
દીખાઇ અપની ઉસ્કો દાનાઇ—ખત લીખી.
ખીઆલ આયા દીલમે કર દું અબલે મહફીલકુ બેજાન,
દેખકે તુજકો રહમ આ ગયા માન મેરા અહેસાન,
ફીર આયા મુજકો ખીઆલે રૂસવાઇ—ખત લીખી.
જીત લી બાઝી ચોસરકી તો દીલબરસે કયા બડા થા કામ
દાગી કરકે ભાયોંકો છોડા હરમે હુવા કયા નામ,
કહો કયા તુમને હએ ઇઝઝત પાઇ---ખત લીખી.
સાસ તેરી હમ્માલા આઇ પાસ તેરે ખન હે મેરા,
પડકે ખતકો સાત ચલે આનેમે ભલા હએ તેરા.
મહેરબાનીસે મંએ તુજકો સમજાઇ ---ખત લીખી.

૬૧

માંડ-ગઝલ.

જફાઓ સીતમકી સઝાવાર હું (અસલી)
ગુન્હગાર હું ઔર ખતાવાર હું----તર્જ
હમ્માલા—પરી કત્લકે મંએ સઝાવાર હું;
ગુન્હગાર હું મંએ ગુન્હગાર હું----પરી.
મંએ અપને કીએ પર પશેમાન હું;
જો ચાહે સો કર તુજપે કુરબાન હું----પરી.

૬૨

ઝીંઝોટી—ઠુમરી.

સખી કોઇ શામસે મીલાદે મુજેહ (અસલી)
શર્તે મેરી અગર કબુલ કરે——તર્જે.
બકાવલી—શર્તે મેરી કરે તુ દીલસે કબુલ;
મુદ્દઆ તેરા તુ કરેગી હુસુલ—શર્તે.

બક્ષ્શ દુંગી ખતાએં તેરે તમામ;
દુંગી મન માનતા તુજેહ ઇન્આમ—શર્ત

૬૩

કલ્યાન—ઠુમરી.

તુ રશ્કે પરી ગયેરતે હુર હયે (અસલી)
અગર બાલ તનકે મેરે હો જુવાન —તર્જ

હુસ્નબાલા—અદા શુક્ર કરને તેરા મેરી જાં:
નહી અયેસી મેરે દહનમે ઝબાં—અદા
હો ઇરશાદ સરસે બજા લાઉંગી;
નહી કઓલસે અપને ફીર જાઉંગી—આ.

૬૪

સુન અયે દેવની શર્તે દસ્તાદકો —તર્જ

બકાવલી—શીતાબીસે હુસ્નબાલા તુ હો રવાં,
લો ઇન્સાકો લેઆતો દુંગી અમા—શીતાબીસે.
વાહ હયે ચોર આંનેમે હીલા કરે.
એ બન ઓર અંગુશ્તરી ઉસ્કુ દે— શીતાબીસે
લે આંનેમે ગર તુજકો ઇન્કાર હયે
તેરા સર હયે ઓર તલવાર હયે—શીતાબીસે.

૬૫

કલ્યાન—ઠુમરી.

મધ ભરે નએનારે (અસલી)
દીલદારી કીનીરે તુને ઓ હમદમ—તર્જ.

તાજુલ—હુશીઆરી કીનીરે, આઇ જો યહાં, દીલમીલીઆ છલબલીયાં,
રંગ રલીયાં ગલીયાં ગલીયાં સહેલીયાં ટહેલીયાં કયા અયારી કીનીરે—
માતા તુમરે સંગ ચલુગા, મોહે ભોલાઇ હએ સજના મોરી,
દીલીએ ગાલીએ ચલીએ કયા દીલદારી કીનીરે—હુશીઆરી.

૬૬

જોગીઆ—આસાવરી.

તુ ફંદા હએ મેરી જાન મંએ તલબગાર હુ તેરા (અસલી)
નાઝીર હએ યે મુજરીમ સરે દરબાર તુમારા—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ફરમાવો સઝા હુ મંએ ગુન્હગાર તુમારા:
ગુલ મંએહી ચુરા લે ગયા દીલદાર તુમારા—ફરમાવો.
મર જાતાથા દીદારસે હાસીલ હુઇ સહેહત;
અયે ઇસીએ દોરાં હુ મંએ બીમાર તુમ્હારા—ફરમાવો.

વાદીદએ હસરતથે યે નરગીસકી તરહસે:
સદ શુક્ર હુવા ફીર મુઝેહ દીદાર તુમારા—ફરમાવો.

૬૭

મરાઠી—ભયેરવી.

તોર સચ નહી કહેનારે, મહેમાન——તર્જ

બકાવલી—તોરે જુઠ હંએ બતીયાંરે સચ માન મોરી જાન,
બતીયાં કરત સારી રતીયાં ગુઝારે—તોરે.
નીકસ રહીથી પરાન યે મોરી,
તરસ તરસ તોરે દરસનકો,
જાન જાન જાન મોરી તુ બાત માન નએને તોરી બાત માની
તુ ન મોરી માની——તોરે.

૬૮

લંગડી—રગત.

(જબસે મલા તેરે દરકી ખાક મહલકા લગાના છોડ દીયા અસલી)
પીઆ હએ તકસીર સરાસર ખતા હમારે હાતોંમે—તર્જ

તાજુલમુલુક—ઝુલ્ફોંમે દીલ ફસા લયે કરદીયા રેહા તુમારે હાતોંસે,
સજાદી ચોટી—કા લેકે કોડા તુમારે હાતોંસે—
ફુરકતમે હું નાટા મેરા ગલા તુમારે હાતોંસે,
બાદા શરબત—વસલકા પીલા તુમારે હાતોંસે—
આગકકા દીલ લીએ હો દે દો ઉઠા તુમારે હાતોંસે,
ચીરકે સીના—રખ્ખા દીલકબા તુમારે હાતોંસે—
અલગ હુવા હએ દીલ મેરા દો મીલા તુમારે હાતોંસે—

૬૯

દેખી અયેસી ચતર નાર (અસલી)
મન છીન લીઓ પાહોનાને મંત્ર યે સુનાઇ—તર્જ.

બકાવલી—સૈંયા મન છીન લીનો મંત્ર એ સુનાઇ,
બાત ક્યા બનાઇ—સૈંયા મન.
પડકે મંત્ર સૈયાને મોહની મોહપે ડાલા,
તોરી આન બાનશાન દી મોહે દેખાઇ—સૈંયા મન.

૭૦

ભયેરવી—ઠુમરી.

મં એતો સેજરીયાંપે ભુલી મોરા હે કંગના (અસલી)
અપની દીલબરીઓંસે પીઆરી મોરા જી રંગના—તર્જ.

તાજુલમુલુક—દયા મયાસે સજની મોરા જી રખના—દયા.
મન મોરા નીત તરસ રહાથા,
પીઆરી તોરે દર્સ બીના—દયા.

૭૧
સોંધ-ભયેરવી-ઠુમરી.

મંએ જગાએ હારીરે (અસલી)

ગમ ન પાઓ વારીરે, સાથી પીઆ મંએ તોરી હું—તર્જ

અકાવલી—તુમપે જાઊ વારીરે દાસી હું તેહારીરે—તુમપે.

તુને પીઆરવા મન મોરા લીનોરે,

જાઊ બલહારીરે——દાસી.

૭૨.
ભયેરવી-ગઝલ.

લાગી હયે લગન તુજસે છોડા કોન સકેગા (અસલી)

નીસબત મેરી અબ તુજસે હટા કોન સકેગા—તર્જ

અકાવલી—તુજસે મેરી ઊલ્ફતકો ઘટા કોન સકેગા,

તાજુલ—સર ઇશ્કકી ખન્જરસે કટા કોન સકેગા.

બકાવલી—યું હુસ્નકી દૌલતકો લોટા કોન સકેગા,

તાજુલ—યું નામકો હાતમકે મીટા કોન સકેગા.

બકાવલી—યું મેરે તગાફ બરમે બીઠા કોન સકેગા,

તાજુલ—બુઝ મેરે તેરા નાઝ ઊઠા કોન સકેગા.

દોને——તા ઊમ્ર ઝમાનેમે કહો અપને કદમકો,

કુચેસે મહોબ્બતકે હટા કોન સકેગા.

૭૩
અંગ્રેજી—ઝીંઝોટી.
આખરી ગાના

શાદીકે ચમનમે હયે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે—તર્જ

સબ—શાદીસે ગુલશનમે ગુલ ફુલ ગએ ફુલ ગએ ફુલ ગએ,

તુમ હમ ગમ બીલકુલ ભુલ ગએ ભુલ ગએ ભુલ ગએ,

છાઈ ઘટા હયે અજબ ફેઝા હયે ગુલ હયે બની બુલબુલ હયે બના,

ઠંડી હવા હયે ચમન ખીલા હયે કુદરતકા ગમ ભુલ ગયે,

ફૈઝસે ખુબસે આઇ બાહર સરસરી દીલબરી હયે તરી બરતરી,

નીસારે ગુલ હો ક્યું ન હઝાર બહેતરી સરવરી ફુલ ગયે.

સમાપ્ત.

"સ્વદેશમિત્ર છાપખાનું" મુલાવાડી. ઘર નં. ૯૪.